

Coolcat Károlyi és Badass Horthy

2013 április 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Kicsit unjuk magunkat ezen a héten. Pangás van. Persze igazából csak várjuk, hogy Bajnaihoz megérkezzenek az Obama-stáb nagyszer? tudósai, akik majd aktivizálják az egész 37 százaléknyi pártot nem választott, passzív szavazópolgárt Orbán ellen, {...}

{...} és gy?zelemre viszik a nemzetközi demokrata liberálisok **legkedvesebb magyarországi ~~helytartóját~~ barátját.**

Addig is, amíg ez megtörténik, és lesz megint min kiakadni, elmerenghetnénk azon, hogy valójában azok között a „csendes tömegek között” mi lehet az a mozzanat, az az indok, vagy az a kis érzés, **amit aktivizálva majd jól elmennek szavazni Bajnaira.**

Okos bácsik okos könyvekben már lassan egy évtizede megírták, hogy igazából egy választás nem konkrét döntéshozatalról szól, hanem látens, már meglév? prekoncepciókon alapuló érzések aktivizálásáról. A modern demokráciákban a pártok „háborúja” **a mozgosításon d?l el.** Azon hogy **kinek van er?sebb hátországa,** kinek áll rendelkezésre több emberanyag, és ki lesz az, aki a rá potenciálisan szavazó, és jellemz?en (és ideáltipikusan) fele-fele arányban megoszló polgárokat maga mellett mozgósítani tudja, és ráveszi arra, hogy a mexikói sorozatok helyett **egy órácskát arra szánjon, hogy elmegy szavazni.**

Károlyi mint zsúrfiú

A magyar demokrácia története általában arról szól, hogy otthon maradni a baloldaliak szeretnek, ám – általában jobboldali kormányok uralkodását követ?en – **ezek azok a polgárok, akiket a legjobban lehet mindenféle populista szólamokkal (több pénzt az embereknek, kevesebbet a románoknak)** rávenni arra, hogy végül mégis elbaktassanak ama bizonyos vasárnap reggel a helyi suliba vagy sztk-ba, és bedobjanak egy baloldali voksot.

Ez az elmélet* azonban azt is mondja, hogy igazából amerikai értelemben vett „swing voter" nagyon kevés van, sokkal fontosabb, hogy hány „bizonytalan szavazó" passzivizálódik, az egyéb iránt stabil preferenciával rendelkez? szavazók közül. **Ennél is ritkább az, hogy egy szavazó stabilan átállna egyik oldalról a másikra, lévén általában valakinek a politikai nézetei hosszú szocializációs folyamat részeként alakulnak ki.** Ha úgymond „rajtakapja" saját politikai oldalát azon,hogy rosszul csinál valamit, a legkevésbé keresgél a másik háza táján megoldást, **inkább bízik a saját oldalának a megújulásában.**

Ilyen folyamatok a baloldalon is végbementek, mennek 2010 után, **még akkoris, ha jobbról látva csak annyi t?nk fel, hogy Fletó papa két egykori protezséje szkanderozik egymással**, a „nyugatos" Bajnai, és a „keleties-oldschool" Mesterházy. A passzív baloldaliak most azon morfondíroznak otthon, hogy melyik t?nik biztosabb befutónak, és jobb választásnak ahhoz, **hogy jól elsöpörje ezt az idegesít? ürgét a francba.** A passzív jobboldali meg olvasva a híreket, látva a baloldal gy?löletkampányát leginkább azon morfondírozik, hogy elég-e neki a puhapöcs? Fidesz, vagy jól rászavaz a Jobbikra, mert azok legalább biztos elfenekelik ezt a sok szemtelen ballert. És van a harmadik fajta passzív, aki úgy látja semmi sem érdemes, semmit sem érdemes, **tehát marad otthon, „majd ezek lejátszák ezt a meccset helyettem".**

Ezek után biztosnak t?nik, hogy a „passzív" szavazó nem tudatlan, s?t nem is pártatlan, **csak épp passzív. Kivár. Ám a lelke mélyén egész biztos van egy viselkedésforma, amit ha épp aktív, akkor követ, és ebben két meglehet?sen ambivalens személyiség lehet az a támpont,** akik épp ellentmondásos, ha úgy tetszik költ?ien eltúlzott életükkel és történelmi szembenállásukkal példázzák azt, hogy mit?l is jobb a jobb, és bal a baloldal. **Ez a két személy meg Károlyi Mihály és Horthy Miklós.**

Károlyi Mihály személye akkoris történelmi támpont a magyar baloldalnak, ha épp nem él?láncban védelmezi a Károlyi szobrot. **? az a „demokrata" aki igazából ott lakik minden baloldali lelkében. Laza dzsentri, nagyvilági fickó, értelmiségiek haverja, trendi coolcat, egy hipster, akinek igazából saját víziója nincs, de simán „alkalmazkodik" az er?sebbik Európához, s onnan várja a megváltást.** A franciás republikanizmustól a társutas **sztálinizmusig** egy személyben járja be mindazokat az alternatívákat, amiknek egyetlen közös nevez?je az ?t magából kivet?, ?t lenéz? **„úri Magyarország" eszméjének szisztematikus tagadása**, hovatovább gy?lölete. Azé az országé, amelyik ?t mindig nevetséges **nyúlszájú kis gyíknak tartotta,** keshedt, gyenge, kétszín? kis pondrónak. Ez a lenézés alakítja ki benne a bosszút, és vezeti mindazokhoz, **akik ezt az országot megváltoztatni, ezt az elitet elsöpörni akarják.**
Károlyi Mihály ezért a progresszió, a haladás ámulatába zuhan**. Szeretné a sérelmeit okozó „régi Magyarország" halálát, átalakulását valami mássá.** Nem azzá, ami ?t kivetette magából, hanem valami olyanná, ahol **? „men?" lehet, „trendi" lehet.** Ez a dolog, ez az „alternatív Magyarország" lesz az, amely minden baloldalit összeköt. A mi kis keleti Hollandiánk, vagy mini-Németországunk, vagy a közép-európa Frankhon. **Bármi, ami NEM az a Magyarország,** amiben élünk, ami mucsai, saras, piszkos, elmaradott, keleti, bunkó és sorolhatnánk.

Vele szemben van az a jobboldal, aki épp abban a Magyarországban hisz, amit Károlyi tagad. Minden iránt szkeptikus, amiért Károlyi rajong. A jobboldal épp ezért **nem szereti a gyenge hipstereket, a szemüveges, beesett vállúakat.** Igen, kimondhatjuk nyugodtan: az a megvetés, amit Károlyi érez, igenis létezik. Ebben a másik Magyarországban ugyanis vannak olyan szabályok amiknek meg kell felelni. Ezért ez a jobboldal mindig jobban szereti **a „tökös csávókat".** Amikor Károlyi politikája révén a független Magyarország els? évei káoszba fulladtak, és az ?szirózsás forradalomtól hamar eljutottunk a vörös terrorig, **a „jobboldal" egy igazi „badass" csávót vágyott.** És meg is kapta **a tetovált tengerészt: Horthyt.** Aki igazából fele annyira sem m?velt, vagy kifinomult, mint a men? írókkal és m?vészekkel egy szalonban teázó Károlyi. **Nyers, a maga módján egyszer?, egyenes ember,** aki ahelyett, hogy a különböz? megoldások mérlegelése során gyakoratilag kieressze a kezdeményezést a kezéb?l és a körülmények rabjává lenne, fogja magát, **felpattan egy lóra, szervez egy sereget, és nem teketóriázik.**

Horthy, a tetkós tökös tengerész

A baloldali lélek igazából még akkor is Károlyihoz áll közelebb, ha tudja, hogy azért nem volt ? akkora ász politikus. De m?velt volt (legalábbis a legenda szerint) és kifinomult, és trendi. A passzív jobboldali azonban szereti látni, ha az, akit választ ezzel ellentétben határozott, kemény csávó, aki nem pislog meg hebeg-habog, hanem szúrósan néz és jól megmond. **Persze a jobboldali lélek is tudja, hogy azért Horthy egyenessége át tudott csapni konkrét korlátoltságba, és hogy mindkét szerepl?je a modern magyar történelemnek valójában saját történelmi tévedései áldozataként vonult be a történelemkönyvek lapjaira,** de valahol mindketten egy upgrade-elt, demokratikus verzióról álmodoznak, és ha megkapják, **akkor simán rá is szavaznak**. A fenti elmélet persze vitatható (azért íródott) ám úgy t?nik, hogy **Bajnai „tétovasága" egyáltalán nem biztos, hogy nem direkt van,** illetve az se biztos, hogy amikor Orbánnal szemben jön egy „új arc" akkor egy konszenzusosabb figurával rukkol el? a baloldal. **A kérdés azonban az, hogy 2014 mir?l fog szólni: a tökösségr?l, vagy a simulékonyságról.**

* Az elmélet, persze, attól elmélet, hogy nem mindig állja ki a valóság próbáját, így 2010-ben lazán el is bukta azt. 2010-ben nem az alapvet?en jobboldalinak mondott attit?dökkel rendelkez? szavazók *totális mozgosítása* hozta össze a kétharmadot, hanem a totális protest szavazás.

www.tutiblog.com

Ajánló